

Rom grundfæster synet – tallet tretten

Roms stridigheder: Forståelsen af den endelige prøve for dyrets billede

Jeff Pippenger

2024-09-01

Idet vi sammenfatter betragtningen af de forskellige stridsspørgsmål, som er opstået i adventhistorien, linje på linje, for at fuldende vores forståelse af den nuværende sag, har vi udvalgt bestemte kendetegn fra fem profetiske linjer. Den første linje er også den sidste linje, for begge stridsspørgsmål var direkte baseret på Daniel 11, vers 14, om “dit folks røvere”. Vi har betragtet stridighederne omkring Uriah Smith og James White og striden om “det daglige” i Daniels bog. Vi har betragtet den strid, der opstod efter afseglningen af de sidste seks vers i Daniel 11 i 1989, vedrørende kongen i nord. Dernæst har vi betragtet de fire insekter i Joels bog. Der er så meget mere, som kunne tilføjes til hver af disse linjer, men vi isolerer blot visse kendetegn, som bidrog til de standpunkter, der forkastede de sandheder, som er forbundet med emnet Rom.

Fem histories, hvoraf den første også er den sidste, repræsenterer seks linjer. Den profetiske ramme for disse stridens linjer er de sidste dage, og af denne grund skal linjerne anvendes under prøven med dyrets billede.

Herren har klart vist mig, at dyrets billede vil blive oprettet, før nådetiden ophører; for det skal være den store prøve for Guds folk, hvorved deres evige skæbne vil blive afgjort....

„Dette er den prøve, som Guds folk må gennemgå, før de bliver beseglet.“ Manuscript Releases, bind 15, 15.

Prøven på dannelsen af dyrets billede er, ligesom de øvrige seks stridslinjer, en prøve vedrørende det profetiske emne om Rom. Den store prøve, som indtræffer, før Guds folk bliver beseglet, handler om dannelsen af billedet af det romerske dyr. Dyret er den pavelige magt, og De Forenede Stater danner et billede af den pavelige magt, efterhånden som landet skrider frem mod den snart kommende søndagslov.

“For at De Forenede Stater skal kunne danne et billede af dyret, må den religiøse magt i en sådan grad beherske den borgerlige regering, at statens myndighed også vil blive anvendt af kirken til at gennemføre dens egne formål.” The Great Controversy, 443.

Den søndagslov i De Forenede Stater viser, at dyrets billede er blevet fuldt ud formet i De Forenede Stater.

„Men i selve den handling at håndhæve en religiøs pligt ved verdslig magt ville kirkerne selv danne et billede af dyret; derfor ville håndhævelsen af søndagshelligholdelse i De Forenede Stater være en håndhævelse af tilbedelsen af dyret og dets billede.“ The Great Controversy, 449.

Ved søndagsloven er dyrets billede blevet fuldt ud formet i De Forenede Stater, og De Forenede Stater er da fuldstændig adskilt fra Gud, og det begynder sit profetiske værk med at tvinge hele

verden til at danne et billede af dyret. Ved søndagsloven i De Forenede Stater begynder Satan sit forunderlige værk med at lede verdens nationer til at gentage processen med at danne et billede af dyret, som omfatter alle verdens nationer.

„Ved det dekret, der håndhæver pavemagtens institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændigt løsrive sig fra retfærdigheden. Når protestantismen rækker sin hånd over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den strækker sig hen over afgrunden for at slå hånd med spiritualismen, når vort land under indflydelsen af denne trefoldige union forkaster ethvert princip i sin forfatning som en protestantisk og republikansk regering og træffer foranstaltninger til udbredelsen af pavelige falskheder og vildfarelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhed, og at enden er nær.“ Testimonies, bind 5, 451.

Ved den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater vil Satan i samarbejde med De Forenede Stater tvinge enhver nation til at følge De Forenede Staters eksempel ved at oprette et kirke- og statssystem og håndhæve søndagstilbedelse.

„Satan vil udføre miraklerne for at bedrage dem, som bor på jorden. Spiritualismen vil gøre sit værk ved at lade de døde blive efterlignet. De religiøse samfund, som nægter at høre Guds advarselsbudskaber, vil være under stærk forførelse og vil forene sig med den civile magt for at forfølge de hellige. De protestantiske kirker vil forene sig med den pavelige magt i forfølgelsen af Guds budholdende folk. Dette er den magt, som udgør det store forfølgelsessystem, der vil udøve åndeligt tyranni over menneskers samvittighed.“

“‘Det havde to horn som et lam, og det talte som en drage.’ Skønt mennesker bekender sig til at være efterfølgere af Guds Lam, bliver de gennemtrængt af dragens ånd. De bekender sig til at være sagtmødige og ydmyge, men de taler og lovgiver i Satans ånd og viser ved deres handlinger, at de er det modsatte af, hvad de giver sig ud for at være. Denne lammelignende magt forener sig med dragen i at føre krig mod dem, som holder Guds bud og har Jesu Kristi vidnesbyrd. Og Satan forener sig med protestanter og papister og handler i samvirke med dem som denne verdens gud, idet han dikterer for mennesker, som om de var undersåtter i hans rige, til at behandles og regeres og kontrolleres, som det behager ham.

"Når mennesker ikke vil gå med til at træde Guds bud under fode, åbenbares dragens ånd. De bliver fængslet, ført frem for råd og pålagt bøder. 'Det bevirker, at alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, får et mærke på deres højre hånd eller på deres pande' [Åbenbaringen 13:16]. 'Og det fik magt til at give livsånde til dyrets billede, så dyrets billede både kunne tale og gøre, at alle, som ikke ville tilbede dyrets billede, skulle slås ihjel' [vers 15]. Således tiltager Satan sig Jehovas forrettigheder. Syndens menneske sidder i Guds sæde, idet det udråber sig selv til at være Gud og handler over Gud." Manuscript Releases, bind 14, 162.

Den pavelige magt er dyret, De Forenede Nationer er dragen, og Amerikas Forenede Stater er den falske profet. De, som bliver forvirrede over betydningen af antikrist, som både er Satan og Satans jordiske repræsentant, paven i Rom, vil ende på antikrists side.

De Forenede Stater er ikke syndens menneske. Syndens menneske er antikrist, og han er Satans jordiske repræsentant. At forveksle den magt, som sætter pavedømmet på jordens trone, med pavedømmet selv fremstilles af Paulus som bevis på, at man ikke elsker sandheden. At forkaste det profetiske forhold vedrørende det hedenske Rom, som tilbageholdt den pavelige magt, indtil det hedenske Rom blev fjernet, for at den pavelige magt kunne åbenbares, således som det fremstilles i 2 Thessalonikerbrev kapitel to, er at forkaste Helligåndens udgydelse og at modtage den vanhellige ånds udgydelse, som Paulus betegner som en kraftig vildfarelse. Når dette er sagt, talte hver af de gamle profeter mere direkte om de sidste dage end om de dage, hvori de levede.

”Hver af de gamle profeter talte mindre for deres egen tid end for vor, således at deres profeti er gældende for os. ’Alt dette hændte dem som forbilleder, og det blev skrevet til advarsel for os, til hvem verdens ender er nået.’ 1 Korintherbrev 10:11. ’Det blev åbenbart for dem, at det ikke var sig selv, men os, de tjente med det, som nu er blevet forkyndt jer af dem, der har prædiker evangeliet for jer ved Helligånden, udsendt fra himlen; ting, som engle attrår at skue ind i.’ 1 Petersbrev 1:12....”

”Bibelen har samlet og bundet sine skatte sammen for denne sidste generation. Alle de store begivenheder og højtidelige handlinger i Det Gamle Testaments historie er blevet, og bliver, gentaget i menigheden i disse sidste dage.” Selected Messages, bog 3, s. 338, 339.

Det hedenske Rom og syndens menneske i 2 Thessalonikerbrev repræsenterer De Forenede Stater og det pavelige Rom i de sidste dage. At misforstå denne sandhed er blandt andet at påvise, at selv om en person hævder at basere sin private fortolkning på princippet om »type og antitype«, forstår vedkommende faktisk ikke »type og antitype«. De Forenede Stater er blevet forudafbildet ved flere magter i den hellige historie. Enhver tohornet magt repræsenterer De Forenede Stater i de sidste dage, hvad enten det er Israels nordlige og sydlige riger, det medo-persiske imperium eller det ateistiske Frankrig, repræsenteret ved Sodoma og Egypten.

Den periode, hvor De Forenede Stater danner et billede af og til dyret, er blevet forudskygget ved jernet og leret i Daniel 2 og det lille horn, som i Daniel 8 fremtræder som mandligt og kvindeligt, såvel som ved Ba’als profeter og lundens præster i Elias’ vidnesbyrd på Karmels Bjerg. Salome er et forbillede på De Forenede Stater i vidnesbyrdet om Herodes’ berusede fødselsdagsfest. Pergamon er et forbillede på De Forenede Stater og identificerer det kompromis, der leder til Thyatira, som er et forbillede på de sidste dages pavelige magt.

Clovis, frankernes konge i 496, er et forbillede på De Forenede Stater i Ronald Reagans æra. Justinian i 533 repræsenterer Donald Trump forud for søndagsloven. I hver typologi repræsenterer De Forenede Stater den magt, som bøjer sig i underkastelse for de sidste dages pavelige magt. Den magt, som bøjer sig i underkastelse, fremstilles som én, der hylder Rom. Handlingen at vise „hyldest“ omfatter at bøje sig for kongen, som er hovedet.

Det er blevet påvist, at De Forenede Stater er den magt, som fremstilles ved dyret med de lamlignende horn, og at denne profeti vil blive opfyldt, når De Forenede Stater vil håndhæve søndagshelligholdelse, som Rom hævder er den særlige anerkendelse af hendes overherredømme. Men i denne hyldest til pavedømmet vil De Forenede Stater ikke stå alene.

Roms indflydelse i de lande, som engang anerkendte hendes herredømme, er endnu langt fra tilintetgjort. Og profetien forudsiger en genoprettelse af hendes magt. »Jeg så et af dets hoveder, som var det dødssåret; og dets dødelige sår blev lægt, og al jorden undrede sig over dyret.« Vers 3. Tildelingen af det dødelige sår peger på pavedømmets fald i 1798.

"Herefter," siger profeten, "blev hans dødelige sår lægt, og al jorden undrede sig over dyret." Paulus erklærer tydeligt, at "syndens menneske" vil bestå indtil det andet komme. 2 Thessalonikerbrev 2:3-8. Helt til tidens afslutning vil han fortsætte sit bedragsværk. Og åbenbareren erklærer, idet han også henviser til pavedømmet: "Alle, som bor på jorden, skal tilbede ham, hvis navne ikke er skrevet i livets bog." Åbenbaringen 13:8. Både i den gamle og i den nye verden vil pavedømmet modtage hyldest i den ære, der vises søndagsinstitutionen, som udelukkende hviler på den romerske kirkes autoritet." *The Great Controversy*, 578.

Den sidste sætning giver yderligere bevis for, at søster White forstod udtrykket „den gamle verden“ som repræsenterende Europa, og „den nye verden“ som repræsenterende Amerika. Når dette forholder sig således, hylder De Forenede Stater den pavelige magt og tvinger resten af verden til at gøre det samme. Dette identificerer De Forenede Stater som underlagt den pavelige magts anvisninger. Esajas' identifikation og betoning af nødvendigheden af at forstå „hovedet“ for at blive grundfæstet finder sit guddommelige formål deri, at symbolet „hoved“ bliver en nøgle til at forstå profetiens ydre linje og også profetiens indre linje.

For Syriens hoved er Damaskus, og Damaskus' hoved er Rezin; og inden femogtres år skal Efraim blive knust, så det ikke længere er et folk. Og Efraims hoved er Samaria, og Samarias hoved er Remaljas søn. Hvis I ikke vil tro, skal I sandelig ikke blive stående. Esajas 7:8, 9.

I de sidste dage, hvor enhver profets vidnesbyrd er gældende, stadfæster „dit folks røvere“ synet. På Profetiens Ånds myndighed og i overensstemmelse med adventismens grundlæggende sandheder, som fremstillet på Habakkuks to hellige tavler, er „røverne“ et symbol på Rom. Da det hedenske Rom første gang trådte ind i historien i 200 f.Kr., var de et forbillede på de sidste dages moderne Rom. Denne profetiske sandhed er det, som stadfæster de sidste dages profetiske syn, og hvis du nægter at indse, at det moderne Roms „hoved“ er pavemagten, da vil du visselig ikke blive stadfæstet.

„Verden er fyldt med storm og krig og splid. Men under ét overhoved — pavemagten — vil folket forene sig for at modsætte sig Gud i hans vidners person.“ *Testimonies*, bind 7, s. 182.

Hvis du har ører at høre med, da kan du forstå, at en af de væsentligste fejl hos jøderne på Kristi tid var, at de identificerede «skyggen» som «virkeligheden». Jøderne før og efter korset satte deres lid til forbillederne i deres gudskyndelsessystem og forkastede Modbilledet. De hævdede, at «skyggen» var «virkeligheden», og derved efterlod de i den inspirerede beretning et folk i de sidste dage, som ligeledes vil identificere skyggen som virkeligheden.

Når De Forenede Stater danner et billede af dyret, danner de en skygge af dyret. De danner en skygge af substansen, for et billede er en typifikation. At identificere De Forenede Stater, når de danner dyrets billede, som symbolet på det moderne Rom, er at drage en parallel til det gamle Israels forkastelse og korsfæstelse af den store modtype.

De, der underviser i den fejlagtige opfattelse, at De Forenede Stater er dit folks røvere, taler meget om deres brug af type og antitype, og de identificerer ofte De Forenede Stater som dyrets billede og mener på en eller anden måde, at det, at man identificerer De Forenede Stater som dyrets billede, på en eller anden måde beviser, at De Forenede Stater er »røverne«. Hvis de virkelig lod sig styre af de grundlæggende principper for »type og antitype«, ville de hurtigt se, at De Forenede Staters profetiske rolle, som gentagne gange er blevet forbilledligt fremstillet i Guds Ord, identificerer De Forenede Stater som den magt, der er underlagt den pavelige myndighed. De ville se, at det uden dyret som referencepunkt er absurd at identificere et billede af dyret, som ikke eksisterede. Det eneste, som kan definere dyrets billede, er dyret selv, for det er den pavelige magt, som etablerer billedet i spejlsynets syn.

Den parallelle profetilinje til De Forenede Staters dannelse af et billede af dyret er, når hornet af sand protestantisme danner et billede af Kristus. Denne dannelse identificeres specifikt i Daniel kapitel ti, når Daniel skuer "marah", synet, som er "looking glass"-synet. Daniel repræsenterer dem, som skuer Kristus, og ved således at gøre det genspejler de Kristi karakter. Hvis synet af Kristus ikke var blevet fremstillet for Daniel, ville han have været ude af stand til at genspejle Kristi karakter. For at de hundrede og fireogfyrre tusinde, som repræsenteres af Daniel i kapitel ti, kan danne et billede af Kristus indvortes, må de skue Hans karakter. Ved at skue bliver de forvandlet.

Men vi alle, som med utildækket ansigt skuer Herrens herlighed som i et spejl, forvandles til det samme billede fra herlighed til herlighed, ligesom det sker ved Herrens Ånd. 2 Korintherbrev 3:18.

Den hebraiske definition af den «marah»-vision, som Daniel skuede i kapitel ti, er «et syn; også (kausativt) et spejl: — skueglas, syn.» Det græske ord, der i det foregående vers er oversat med glas, betyder at spejle sig, det vil sige at se afspejlet (i overført betydning): — skue som i et spejl.

Jakob fremholder også en sandhedslinje i forbindelse med spejlet.

For dersom nogen er ordets hører og ikke dets gørere, ligner han en mand, der betragter sit naturlige ansigt i et spejl; thi han betragter sig selv og går bort og glemmer straks, hvordan han var. Men den, som skuer ind i frihedens fuldkomne lov og bliver ved dermed, så han ikke er en glemsom hører, men en gerningens gørere, han skal være salig i sin gerning. Jakobsbrevet 1:23–25.

Hvis vi elsker sandheden og derfor er Ordets gørere, da er det spejl, vi skuer i, frihedens fuldkomne lov; men hvis vi ikke elsker sandheden og derefter går vor egen vej, sådan som de gjorde med Daniel, da de flygtede, da er spejlet blot en afspejling af os selv.

„Guds lov er spejlet, som fremviser et fuldstændigt billede af mennesket, sådan som det er, og holder det rette billede op for ham. Nogle vil vende sig bort og glemme dette billede, mens andre vil bruge skældsord mod loven, som om dette kunne helbrede deres karakterbrister. Atter andre, som fordømmes af loven, vil angre deres overtrædelser og vil ved tro på Kristi fortjenester fuldkommengøre den kristne karakter.“ Faith and Works, 31.

Daniel så ikke sig selv i spejlsynet; han så Kristus, som er den fuldkomne fremstilling af Jakobs fuldkomne frihedslov.

„Kristi liv på jorden er et fuldkomment genskin af den guddommelige lov. I Ham er liv og håb og lys. Betragt Ham, og I vil blive forvandlet til det samme billede, fra karakter til karakter.“
Signs of the Times, 10. maj 1910.

Dyrets billede afspejler dyret, og dannelsen af dyrets billede er den store prøve for Guds folk, hvorved deres evige skæbne vil blive afgjort. Når de protestantiske kirker overtager kontrollen over De Forenede Staters regering, vil de have dannet et billede af det kirke-stat-system, som den pavelige magt altid har benyttet. I samme tidsperiode vil Kristi billede blive frembragt i Hans sidste-dages folk. Dog så de, som var sammen med Daniel, ikke synet, for de flygtede fra synet.

Dannelsen af Kristi billede frembringer en åbenbaring af to klasser af tilbedere. Den ene klasse forkaster refleksionens princip. Refleksionens princip er repræsenteret ved et spejl, for Kristus anvender de bogstavelige jordiske ting til at fremstille åndelige himmelske sandheder.

„I Kristi lignelsesundervisning ses det samme princip som i Hans egen mission til verden. For at vi kunne blive fortrolige med Hans guddommelige karakter og liv, antog Kristus vor natur og tog bolig iblandt os. Guddommeligheden blev åbenbaret i menneskeligheden; den usynlige herlighed i den synlige menneskelige skikkelse. Mennesker kunne lære det ukendte gennem det kendte; himmelske ting blev åbenbaret gennem det jordiske; Gud blev gjort åbenbar i menneskers lignelse. Således var det i Kristi undervisning: det ukendte blev belyst ved det kendte; guddommelige sandheder ved jordiske ting, som folket var mest fortroligt med.

Skriften siger: »Alt dette talte Jesus til skarerne i lignelser; ... for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger: Jeg vil oplade min mund i lignelser; jeg vil fremsige ting, som har været skjult fra verdens grundlæggelse.« Matthæus 13,34.35. De naturlige ting var midlet for det åndelige; naturens ting og hans tilhøreres livserfaring blev sat i forbindelse med den skrevne ords sandheder. Idet Kristi lignelser således fører fra det naturlige til det åndelige rige, er de led i den sandhedens kæde, som forener mennesket med Gud og jorden med himlen.«
Kristi lignelser, s. 17.

Det åndelige princip om refleksion fuldbyrdes ved at se ind i et spejl, som repræsenterer Kristus, og fordi „marah“-synet er et kausativt syn, frembringer billedet af Kristus i spejlet billedet af Kristus i menneskeheden.

At hævde, at De Forenede Stater er det, som stadfæster synet, er at hævde, at Daniels billede er det, som stadfæster Kristus. Kristus er det, som stadfæster synet af hans karakter og gerning, og antikrist er det, som stadfæster synet af hans karakter og gerning. Synet er det, som genspejles i spejlet, og synet stadfæstes af røverne. At misforstå et billede af et dyr ved at identificere billedet som selve dyret frembringer parallelle linjer.

Det uomvendte menneske ser sig selv i spejlet, eller hvis det endelig ser Guds lov, kaster det foragt på loven i et forsøg på at unddrage sig dens krav. Et omvendt menneske ser Kristus og Hans lov i spejlet. Amerikas Forenede Stater danner et billede af den pavelige magt ved at betragte den

pavelige magt og efterligne den. Antikrist bliver kopieret af Amerikas Forenede Stater.

Lucifer ønskede at sætte sig på Guds politiske og religiøse troner.

Hvor er du dog faldet ned fra himlen, du strålende morgenstjerne! Hvor er du hugget til jorden, du, som fældede folkene! For du sagde i dit hjerte: Jeg vil stige op til himlen, jeg vil ophøje min trone over Guds stjerner; jeg vil også tage sæde på forsamlingens bjerg længst mod nord; jeg vil stige op over skyernes højde; jeg vil gøre mig lig den Højeste. Ezekiel 14:12–14.

Satan er antikrist, og det samme er den pavelige magt. Den pavelige magt blev indsat i kirken og herskede over Europas politiske troner. Daniels bog, kapitel ti, som et kausalt skuespejl, når det ses i sin åndelige anvendelse, forvandler dem, der skuer deri, til Kristi billede. Denne sandhed styrer antikrists linje. Når en nation eller et individ ser ind i skuespejlssynet, frembringer det en kausal virkning, idet det gengiver sit billede i enten det individ eller den nation, som betragter det, og derved fremkommer enten Kristi billede eller dyrets billede. Det svarer til den samme virkning, som Daniel repræsenterer. Det var Kristus, der stadfæstede synet for Daniel, og antikrist stadfæster synet for De Forenede Stater, når nationen danner et billede af dyret.

Vi vil fortsætte disse tanker i den næste artikel.